

hody však nemohl by dosáhnouti jinak než započítáním vojenské služby do advokátní praxe, pročež vytyká vrchnímu zemskému soudu nepřámem, že jeho žádost vykládal mylně a nesprávně.

### Čís. 4094.

**Osmidenní lhůta Šu 164 ex. ř. běží ode dne zpravení o prvotním povolení dražby, nikoli ode dne povolení vnucené dražby přístupem. Lhostejno, že navrhovatel určení prozatímního stavu břemen má přednostní postavení teprve před přistoupivším vymáhajícím věřitelem.**

(Rozh. ze dne 26. srpna 1924, R I 655/24.)

Usnesením prvního soudu ze dne 2. května 1924 byla povolena Dru. V-ovi exekuce vnucenou dražbou nemovitostí. O povolení byli vyrozuměni knihovní věřitelé Antonín a Anna O-ovi dne 13. května 1924. Usnesením ze dne 15. května 1924 byla povolena Václavu Ř-ovi exekuce vnucenou dražbou přístupem k exekuci, vedené Drem. V-em. O tomto povolení exekuce nebyli knihovní věřitelé vyrozuměni. O návrhu knihovnických věřitelů O-ových, podaném dne 5. června 1924, by byl stanoven prozatímní stav břemen, ustanovil soud prvního stupně rok. Navrhovatelé uváděli v návrhu, že pohledávka Dra. V-a bude před rokem dražebním zaplacená a pohledávka druhé vymáhající strany Václava R-a 2911 Kč 40 h s přísl., že vázne za jejich pohledávkou. Rekursní soud ku stížnosti Václava R-a odmítl návrh pro opožděnost. **Důvody:** Dle Šu 164 ex. ř. může žádost o stanovení stavu břemen býti podána do 8 dnů po vyrozumění o povolení exekuce. V případě, že vnucená dražba navrhována jest více věřiteli a dle Šu 139 ex. ř. po prvním povolení dražby povoluje se pouze přístup k dražebnímu řízení již zavedenému a o tomto přístupu dle odstavce čtvrtého Šu 139 ex. ř. knihovní věřitelé se ani nevyrozumívají, nutno 8denní lhůtu k podání žádosti počítati od vyrozumění o prvním povolení vnucené dražby. To se v tomto případě stalo 13. května 1924. Jest proto návrh podaný dne 5. června 1924 opožděným a bylo jej zamítnouti. Na věci nic měniti nemůže, že návrh čelil vlastně proti druhému vymáhajícímu věřiteli Václavu R-ovi, neboť ten pouze přistoupil (§ 139 ex. ř.) k stávajícímu a jedině směrodatnému řízení exekučnímu, zavedenému k návrhu Dra. V-a.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

### Důvody:

Napadené usnesení hovoří zákonu a věci a jest správně a výstižně odůvodněno, pročež stěžovatelé odkazují se na důvody jemu připojené a souhlasící s posudkem nejvyššího soudu vídeňského k Šu 164 ex. řádu bod 1. Stanoví-li § 164 odstavec první ex. řádu, že věřitel, jehož pohledávka zástavním právem zajištěná má přednost před právem na uspokojení nebo před zástavním právem vymáhajícího věřitele, může u exekučního soudu navrhnouti prozatímní určení stavu břemen v osmi dnech po tom, co zpraven byl o povolení dražby, má zřejmě na mysli

jen zahájení dražebního řízení a nikoli také povolení vnucené dražby přístupem, jelikož zpravení věřitelů o povolení dražby děje se podle zákona jen v onom případě (§§ 133 odstavec čtvrtý a 139 odstavec čtvrtý ex. ř.). Poukazují-li stěžovatelé k tomu, že ve lhůtě návrh podati nemohli, protože pohledávka Dra V-a, na jehož návrh dražební řízení bylo zavedeno, jejich pohledávce předcházela, nemění to ničeho na věci, a rovněž jest bez významu, že o povolení exekuce vnucenou dražbou Václavu R-ovi uvědomění nebyli, neboť stalo se tak podle zákona správně (§ 139 odstavec čtvrtý ex. ř.) a ostatně by takové vyrozumění nemělo vlivu na uplynutí lhůty, o kterou tu jde.

### Čís. 4095.

**Není třeba, že výkaz nedoplatků daňových (poplatkových) byl opatřen doložkou vykonatelnosti.**

**O výkazu nedoplatků, formálně bezvadném, nelze prováděti protidůkaz o jeho správnosti soudem exekuci povolujícím aniž domáhati se toho v rekursu do povolení exekuce.**

**Není třeba, by v exekučním návrhu bylo tvrzeno a prokázáno, že předmět, na nějž se exekuce vede, jest vlastnictvím dlužníka.**

(Rozh. ze dne 26. srpna 1924, R I 671/24.)

Soud první stolice povolil na základě výkazu o nedoplatku dávky z majetku exekuci zabavením cenných papírů dlužníka u peněžního ústavu, rekursní soud exekuční návrh zamítl, ježto nebyla na výkaze potvrzena jeho vykonatelnost. Nejvyšší soud obnovil usnesení prvního soudu.

### Důvody:

Rekursní soud zamítl exekuční návrh, poněvadž na výkazu nedoplatků ze dne 15. května 1924, o nějž berní úřad návrh opřel, nebyla potvrzena jeho vykonatelnost. Podle §u 54 druhý odstavec ex. ř. jest však takového potvrzení třeba jen při exekučních titulech, uvedených v §u 1 čís. 8, 10, 11, 12, 14 a 16 ex. ř., nikoliv při výkazech nedoplatků na daních o poplatcích, jež jsou exekučním titulem podle čís. 13 §u 1 ex. ř. a které již dle svého pojmu a názvu mají obsahovati jenom dávky již splatné a vykonatelné. Důvod, ze kterého rekursní soud exekuční návrh zamítl, neobstojí tedy před zákonem. Lichými jsou i další námitky dlužníkovy rekursu proti povolení exekuce. Výkaz nedoplatků, předložený berním úřadem jest formálně bezvadnou veřejnou listinou, tvořící podle §u 292 c. ř. s plný důkaz. Protidůkaz o jeho správnosti není sice vyloučen, nemůže však býti prováděn ani při povolování exekuce, neboť soud, povolující exekuci, nemůže podle §§ 3 a 55 ex. ř. konati o správnosti exekučního titulu šetření, ani rekusem proti povolení exekuce, neboť rekursnímu soudu přísluší pouze přezkoumávati rozhodnutí prvního soudu, musí proto vycházeti z toho skutkového stavu, na jehož základě vydal první soud své usnesení. Vše, co dlužník v rekursu uvedl v tom směru, že na splatné již dávce z majetku dluží nejvýše 1104 Kč